

- voornoemde beschikking van de Commissie nietig te verklaren en, subsidiair, de zaak naar het Gerecht van eerste aanleg terug te verwijzen opdat dit uitspraak zal doen.
- de Commissie te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn hogere voorziening voert het land Oberösterreich als middelen aan: een procedurefout en een schending van het gemeenschapsrecht door het Gerecht van eerste aanleg.

Het bestreden arrest gaat bij het onderzoek naar het middel „niet-nakoming” enkel in op het bestanddeel „specifiek probleem”; de overige bestanddelen van artikel 95, lid 5, EG worden in het geheel niet onderzocht. Het Gerecht heeft zich bovendien, ondanks de in het beroep uitvoerig met concrete cijfers onderbouwde uiteenzetting van rekwirant, met het vraagstuk van het specifiek probleem niet beziggehouden met de intensiteit die past bij het belang ervan voor de oplossing van het geschil. Miskend wordt, dat het specifiek probleem bestaat in de onuitvoerbaarheid van traditionele coëxistentie-maatregelen, vanwege de uitgesproken kleinschalige structuur van de landbouw in Oberösterreich, met een ongewoon hoog aandeel biologisch bewerkte percelen. Het achterwege laten van een deugdelijke uiteenzetting aangaande het desbetreffende argument, vormt volgens rekwirante een schending van de plicht van het Gerecht om zijn arrest te motiveren, hetgeen een procedurefout oplevert.

De Commissie heeft haar beschikking gegeven zonder het land Oberösterreich, respectievelijk de Republiek Oostenrijk in de gelegenheid te stellen een standpunt in te nemen over het enige bewijsmiddel in de procedure, namelijk de verklaring van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid. In het bestreden arrest concludeert het Gerecht dat de overwegingen van Hof met betrekking tot artikel 95, lid 4, EG, op grond waarvan het beginsel van hoor en wederhoor niet geldt voor de procedure van artikel 95, lid 4, EG, zonder meer kunnen worden toegepast op de procedure van artikel 95, lid 5, EG. Rekwirante bestrijdt deze rechtsopvatting. Niet uit het oog verloren mag worden dat de in het bestreden arrest aangehaalde rechtspraak nog is gebaseerd op het toenmalige artikel 100a van het EG-Verdrag, waarin nog geen onderscheid wordt gemaakt tussen de handhaving van reeds bestaande en de invoering van nieuwe bepalingen door de lidstaten. Het land Oberösterreich is voorts van mening, dat het beginsel van hoor en wederhoor een fundamenteel beginsel van procesrecht is, waarvan de geldigheid niet om proceseconomische redenen mag worden ingeperkt. De bestreden beschikking van de Commissie had derhalve reeds om deze reden nietig moeten verklaard.

(¹) PB C 296 van 26.11.2005.

(²) PB L 230, blz. 34.

Verzoek van de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel van 7 december 2005 om een prejudiciële beslissing in de strafzaak tegen Ioannis Doulamis, civiele partijen: de Vereniging der Mond- en Tandartsen van België U.P.R. en Jean Totolidis

(Zaak C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Procestaal: Frans)

De Rechtbank van eerste aanleg te Brussel heeft bij beschikking van 7 december 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 14 december 2005, in de strafzaak tegen Ioannis Doulamis, civiele partijen: de Vereniging der Mond- en Tandartsen van België U.P.R. en Jean Totolidis, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 81 EG, gelezen in samenhang met de artikelen 3, lid 1, sub g, en 10, tweede alinea, EG, aldus worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale wet — in casu de wet van 15 april 1958 betreffende de publiciteit inzake tandverzorging — die (eenieder en) tandverzorger verbiedt in het kader van een vrij beroep of een kabinet voor tandverzorging op welke wijze ook, hetzij rechtstreeks, hetzij indirect, reclame inzake tandverzorging te maken?

Verzoek van het Cour d'appel de Paris van 18 november 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen SA Thomson Multimedia Sales Europe en Administration des Douanes et Droits Indirects

(Zaak C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Procestaal: Frans)

Het Cour d'appel de Paris heeft bij beschikking van 18 november 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 december 2005, in het geding tussen SA Thomson Multimedia Sales Europe en Administration des Douanes et Droits Indirects, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Is bijlage 11 bij verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 ⁽¹⁾ ongeldig wegens strijd met artikel 24 van verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair douanewetboek ⁽²⁾, omdat zij ertoe leidt dat een televisietoestel dat in Polen is vervaardigd in de hiervóór omschreven omstandigheden, wordt beschouwd als van oorsprong uit Korea?”

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 302, blz. 1.

Verzoek van het Cour d'appel de Paris van 18 november 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Société Vestel France en Administration des Douanes et Droits Indirects

(Zaak C-448/05)

(2006/C 48/32)

(Procestaal: Frans)

Het Cour d'appel de Paris heeft bij beschikking van 18 november 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 16 december 2005, in het geding tussen Société Vestel France en Administration des Douanes et Droits Indirects, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Is bijlage 11 bij verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 ⁽¹⁾ ongeldig wegens strijd met artikel 24 van verordening nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het Communautair douanewetboek ⁽²⁾, omdat zij ertoe leidt dat een televisietoestel dat in Turkije is vervaardigd in de hiervóór omschreven omstandigheden, wordt beschouwd als van oorsprong uit China?”

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 302, blz. 1.

Beroep, op 19 december 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-452/05)

(2006/C 48/33)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 december 2005 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Pardo Quintillán en F. Simonetti als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, doordat het niet in staat is, ervoor te zorgen dat het minimumpercentage van de vermindering van de totale vracht voor alle waterzuiveringsinstallaties ten minste 75 % voor totaal fosfor en ten minste 75 % voor totaal stikstof bedraagt, de krachtens richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater ⁽¹⁾ op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen door een onjuiste toepassing van artikel 5, lid 4, ervan;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Groothertogdom Luxemburg heeft in 1999 aangegeven dat het in plaats van een strengere behandeling van alle waterzuiveringsinstallaties op zijn grondgebied koos voor het alternatief van artikel 5, lid 4, dat erop neerkomt dat het verminderingpercentage voor stikstof en fosfor voor alle Luxemburgse agglomeraties samen wordt beoordeeld.

Volgens de meest recente informatie betreffende het percentage van de totale vermindering van de vracht voor alle waterzuiveringsinstallaties die van Luxemburg is ontvangen, was evenwel niet voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 5, lid 4.

Bijgevolg kon de Commissie slechts concluderen dat de Luxemburgse autoriteiten niet hebben aangetoond dat het minimumpercentage van de vermindering van de totale vracht ten minste 75 % bedraagt voor elke parameter (totaal stikstof en totaal fosfor); derhalve is niet voldaan aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 5, lid 4.

⁽¹⁾ PB L 135, blz. 40.